

Beste vrienden en sympathisanten,

Een jaar vliegt zo voorbij. Al mijn persoonlijke dagelijkse belevenissen zijn te lezen op **blog.jokotogo.com**. Voor diegenen die de tijd niet vinden om regelmatig een kijkje te gaan nemen, heb ik dit Jaaroverzicht 2011 gemaakt.

Alles over de activiteiten van de vzw in België kan je lezen op onze website (www.jokotogo.com/agenda2012.html).

Heel veel fotootjes van oa de vorderingen van de bouw van ons weeshuis kan je bekijken in onze Gallery (www.jokotogo.com/gallery_foto.html)

Sylvia's JAAROVERZICHT 2011

Stage bij Cécile

Januari 2011

Een weekje stage gelopen bij Cécile, een dame die in Kpalimé een medisch centrum heeft opgericht om kansarme kinderen een totaal medisch onderzoek te bieden. Er worden bloedtesten gedaan en ouders krijgen tips over hoe je bepaalde ziekten kan voorkomen.

Februari

Een 50-jarig priesterschap werd gevierd. Een groot verzorgd feest met veel genodigden.

Hilde en Gaston, een koppel vanuit Zoersel, die op doorreis waren in Afrika, zijn langs ons weeshuis gepasseerd met hun mobilhome. Een hele gebeurtenis op zich en Hilde heeft dan ook nog eens lekkere pannenkoekjes gebakken ter plaatse. Lekker!

De schoolkinderen van Wli hebben tijdens de watersnood (onderbreking van een 2-tal maanden van de watertoediening) water gaan halen in de rivier ongeveer 1 km van het weeshuis. Zo konden onze bouwvakkers verder werken aan de bouw.

Tijdens een persoonlijk uitstapje naar Sokodé heb ik een oogziekte opgelopen (Apolo) die enorm pijn doet aan de ogen en die onmiddellijk overzet naar de andere mensen. Een volledige week heb ik toch wel wat afgezien en was dan ook genoodzaakt medicatie te nemen.

Apolo ogen... met kindjes in dorp

Maart

J.P., een jongen die op het strand leefde, hebben we onmiddellijk een dringende operatie laten ondergaan (liesbreuk in erge mate). Nadat hij me klaar en duidelijk gezegd heeft niet meer op straat te willen leven, is hij in "mon refuge" geplaatst onder de hoede van vzw Joko Togo. De operatie is goed verlopen.

April

Vele vrienden en familie van Ria zijn afgekomen vanuit België voor haar 60ste verjaardag te vieren. Patrick, haar broer, heeft ons getraakteerd op een echte Belgische maaltijd, verse asperges op een bedje van eitje- en botersaus met lekkere gebakken kleine aardappeltjes. Om duimen en vingers af te likken, daarna nog een lekker gebakje. Deze avond kon niet meer stuk en onze Patrick mag nog kome zelle !

Ken en Geert fietsen

Een week later was er dan het grote verjaardagsfeest met nog vele genodigden van hier in Togo. Ria is serieus in de bloemetjes gezet door iedereen, als appreciatie voor wat zij hier voor de mensen doet.

Ondertussen hebben Hilde en Lieve S. in België ons project serieus gelanceerd in hun school "Pulhof" in Berchem. Zij werken samen met juf Gert een 2-tal jaar rond het thema en het heeft ondertussen al een aardig duitje opgebracht. Hilde verkoopt daarbij nog eens jaarlijks zelfgemaakte wenskaarten tvv vzw Joko Togo. Een dikke dank je wel aan jullie allen.

Geert en Ken, 2 toffe kerels, die een kaas- en wijnavond hebben georganiseerd tvv vzw Joko Togo, zijn nadien een weekje op bezoek geweest hier in Lomé. Zij hebben van Ghana naar Lomé gefietst. We hebben samen met de familie van Ria een uitstap naar Togoville gemaakt, ook Kpalimé hebben we bezocht. Zij hebben daar de Pic Agou (de hoogste berg van Lomé) met de fiets beklommen en afgedaald. Je kan hun blognieuws lezen op onze website. Voor hen "een geweldige ervaring".

Mon Refuge

Mei

Nog eens navraag gedaan bij een deskundige of een 'forage' mogelijk is in Wli om het weeshuis van extra water te voorzien. Jammer genoeg maakten de metingen uit dat de kans op slagen zeer klein is. Dus we zijn genoodzaakt ondergrondse citerns te maken waar we water kunnen opvangen.

Ondertussen zijn de wegen door het regenseizoen hier zo goed als niet berijdbaar. Met de voeten door het water stappen, daar de auto's er niet meer door kunnen. Of een elllange omweg per taxi om aan "mon refuge" te geraken. Wat een mens hier lijden kan, en wetende dat de mensen er elke dag door moeten om zich minstens van hun maaltijd te kunnen voorzien.

Sylvia's JAAROVERZICHT 2011

Voorzitter Dirk voetbalt met de strandkinderen

Sanne in het zomerkamp van Assome

Anik en Sylvie brengen een bezoekje

Het dak wordt gebetonneerd

Naast de minder goede zijn er dan ook weer toffe en leuke momenten. Het communiefeest van de dochter "Eyram" van Gabriel en Christine was een mooie viering gevolgd door een mooi feest voor zowel de kinderen als de volwassenen.

Er was ook het bezoek van onze voorzitter van vzw Joko Togo, Dirk Claes en zijn vrouwtje Marleen. Zij hebben zich mee ingezet voor het strandproject nml: het schilderen van hun schrijfbordjes, de alfabetiseringscursus, arbitrerende bij de voetbalmatches.

De mensen van Ague, een randgemeente van Lomé, zoals wij het noemen, hadden een dansspektakel georganiseerd. Een heel evenement met dans, muziek en steltlopers die een heel verhaal uitbeeldden. Gevolgd door een hartelijke maaltijd van pâte met de heerlijke adèmèsaus (soort spinazie met vis).

Een bezoek aan het weeshuis stond natuurlijk ook in de agenda, daar hebben we enige tijd vertoefd om even alles eens goed te bekijken en bepaalde vragen op te lossen die nog niet zo heel duidelijk waren. Achteraf gevolgd door een vergadering met de verantwoordelijke van de bouw en de leden van de vzw Joko Togo in Togo.

Ook een bezoek aan Spes, Huis Béthanie (de weeshuizen), de vissershaven, Togoville, Kpalimé bij Dominique en Pauline, Assome bij Dominique en Jeanne mochten niet ontbreken. We werden overal zeer goed onthaald.

Juni

Op 16 juni was het de dag van het Afrikaans kind. Deze bestond uit een deelname aan een debat met de Minister. Met onze strandkinderen waaronder 10 van hen onder de naam Joko Togo (dit om onze vzw naam te geven aan het ministerie) en een 20-tal onder de naam van Ange mochten we mee in de zaal aan het debat deelnemen. De straat- en strandjongeren mochten vragen stellen en hun verhaal doen met de bedoeling daarna geholpen te worden. Daarna waren ze geïnviteerd met vele andere straatkinderen op het plein voor het "palais du congres", feest met muziek en een verzorgde maaltijd, gevolgd door voetbalmatches met verschillende ploegen van de straatkinderen. Voor ons waren de strandjongeren reeds winnaar door hun deelname en Dirk had dan ook voor ieders van hen een medaille voorzien. Een heel emotioneel moment moet ik zeggen. Toch een paar keer goed moeten slikken. Dirk en Marleen hebben me een serieus moreel steuntje gegeven tijdens hun verblijf hier in Lomé.

Heidi en Christel, 2 toffe madammen die zich ook volledig inzetten voor ons project, die jaarlijks de dodentocht stappen met enkele vrienden, kwamen op bezoek. Ook met hen samen vele bezoekjes afgelegd bij de vrienden hier en allerlei projecten bezocht, ons weeshuis uiteraard inbegrepen. Zij hebben het plaatsen van 2 kinderen in "mon refuge" onder de hoede van Joko Togo volledig met eigen ogen gevolgd en meegemaakt. Na hun vertrek mag ik nog heerlijk nagenieten van het moois dat ze achtergelaten hebben. Hun verhaal kan je lezen op <http://haidie.waarbenjij.nu>

Juli

Bezoek van Sanne (een dansmaatje van de Afrikaanse dans in België), een vrijwilligster die in Togo een handje komen helpen is op het zomerkamp in Assome. Een hele toffe juffrouw die steeds haar glimlach klaar heeft en elke dag als een zonnetje voor de anderen klaar staat. Ik heb er een hele toffe herinnering aan. Bedankt Sanne voor de heerlijke tijd.

Ook ons Anik en Sylvie, de 2 knappe madammen die de website en de communicatie verzorgen van onze VZW, zijn een bezoekje komen brengen. Ook een heerlijke tijd gehad met hen. Uiteraard ook ons weeshuis gaan bezichtigen en er een hele fotoreportage van gemaakt. Het zijn zij die de schitterende kalender van Joko Togo ineensteken en zij hebben goed hun best gedaan schitterende foto's op papier vast te leggen. Met hen ook allerlei uitstapjes gemaakt naar vrienden en projecten. Jammer genoeg ben ik in die periode serieus ziek geweest, zodanig er bepaalde uitstapjes in het water vielen. Zij hebben mij serieus verzorgd tijdens mijn ziek zijn. Zo niet had ik zonder twijfel in het ziekenhuis beland. Dikke merci lieverds !!

In deze maand hebben we ook een opvoeder aangeworven om mee onze kids van Joko Togo een degelijke opvoeding te geven.

Op het eind van deze maand heb ik (samen met enkele vrijwilligsters) een ongeluk met de auto gehad. Gelukkig zijn we er goed van af gekomen. Enkel blikschade en niemand gekwetst. De auto werd later hersteld en we rijden er weer mee.

Augustus

Eén van de grote momenten van de bouw van het weeshuis. Het dak werd gebetonneerd. Een hele gebeurtenis als je ziet hoe primitief het met man en macht gebeurt. Door een ketting te vormen van de bouwvakkers, worden de emmertjes cement naar boven gedragen en uitgespreid op het dak. Daarna wordt alles gelijkgetrokken met een grote houten lat. Het resultaat mag gezien worden.

Mijn verjaardag had een speciaal tintje dit jaar. Eerst stilletjes gefeest met de kinderen in "Mon Refuge". De dag erna stond mij een grote verrassing te wachten op het strand. Anik en Sylvie hadden in samenspraak met Sesse, de coach van het strandproject, de groep Amagan laten komen. Een groep die muziek en dans verzorgt. Een heel evenement en de sfeer zat er in. Ook koekjes en jus kwamen aan de orde. Dit terwijl zij in België reeds terug het normale leven opgenomen hadden. Nogmaals dikke merci daarvoor.

Christian, het weeskind bij Ria heeft een operatie moeten ondergaan om de amandelen en poliepen weg te halen. Hij was ongelooflijk moedig en heeft dit zonder veel heisa ondergaan. Regelmatig

Sylvia's JAAROVERZICHT 2011

De Kids in hun nieuw uniform

Vzw Up With Children

Lesje Afrikaanse dans in het Pulhof

De container klaar voor vertrek

een bezoekje aan het ziekenhuis hier achter de hoek waar ik woon, deed hem dan ook veel deugd.

Met de auto naar de autocontrole. Op zich niets speciaals, toch sta je ervan versted hoe het eraan toe gaat. En hoe de auto's toch door de controle geraken. Het is een beetje het systeem van bij ons, maar de auto moet niet helemaal in orde zijn. Dat is duidelijk als je hier het verkeer op de baan ziet. Vele auto' die volledig in orde zijn, zie je hier niet al te veel rijden.

September

Voor de eerste keer met de Joko Togo kids naar het zwemdok. Voor hen een nieuwe wereld die openging, zij hadden dit nog nooit gedaan. Zij hebben zich dan ook reuze geamuseerd en met spijt zijn ze terug vertrokken naar huis.

De schooluniformpjes laten maken. En fier dat ze waren. Terug naar school na een tijdje de school verlaten te hebben door allerlei omstandigheden. Zij waren echt wel gemotiveerd. De intrede van de school werd echter verlaat naar 3 oktober.

In deze maand is jammer genoeg de vader van Gabriel (Ange) begraven. Een evenement dat drie dagen geduurd heeft. In een 'village' gaat het er met vele ceremonie's aan toe.

Op 9 september ben ik dan voor een maandje naar België vertrokken om familie en vrienden te bezoeken en te werken met onze vzw. Op de luchthaven had ik problemen met de bagage. Niet abnormaal, dat overkomt mij iedere keer. Je wordt dit lastig vallen wel gewoon na enkele keren. Proberen kalm te blijven is de beste oplossing en ze even "goed te woord staan" kan wonderen doen. Ik werd hartelijk ontvangen na 2 uur vertraging door onze bende van de vzw op de luchthaven in Brussel. Een heel lekker ontbijt stond me te wachten ten huize van Dirk en Marleen. Met heel het team hebben we daar lekker van genoten. Ik heb dan ook gelogeed bij ieders van de mensen van de vzw, een hele leuke ervaring en een serieuze gastvrijheid. Dit was super !! Voor herhaling vatbaar. Jammer genoeg had ik niet voldoende tijd om alle vrienden en kennissen te bezoeken. Hiervoor alsnog mijn excuses.

De gezondheid van vader was niet helemaal in orde, dus mijn eerste werk was een bezoekje aan het ziekenhuis waar hij opgenomen was. Gelukkig is het tijt gekeerd en is hij nu terug thuis, rustig aan en in de vertrouwde omgeving. De beste manier om te recupereren.

De VZW Up with Children had op het bedrijf Exxonmobile een dag georganiseerd waar we met ons standje van Joko Togo mochten presenteren. Dit heeft wat opgebracht in het laatje door allerlei spulletjes te verkopen. Achteraf werd ons de "ongelooflijke cheque" overhandigd voor de sanitaire blok van ons weeshuis. We zijn ze er zeer dankbaar voor.

In België werd er serieus gewerkt aan het project. Allerlei presentaties in verschillende scholen. Dit door het project voor te stellen aan de juf, leraar en kinderen en af en toe gevolgd door een lesje Afrikaanse dans... De kinderen mochten vragen stellen. Zij zijn ongelooflijk geïnteresseerd in het project. Het ligt nauw aan hun hartje en ze blijven niet ongeroerd. Dat ontroert me elke keer weer, als ik zie welke moeite ze doen om dan ook maar te kunnen helpen. Bedankt lieve meisjes en jongens van elke school waar ik dan ook geweest ben.

Ook in de school van Berchem waar Hilde en Gert reeds een jaar aan ons project werken mocht ik me even komen voorstellen aan de kinderen. Ongelooflijk hoe ze het hele jaar door eraan gewerkt hebben. De hele speelplaats gevuld met kinderen riepen mijn naam toen ze me zagen. Terwijl zij mij nog nooit gezien hadden, enkel op foto's en door aan het project te werken met de school. Ik moet zeggen, daar krijg je echt wel kippenvan en een brok in de keel. Zij gaan nog een jaartje werken aan ons project. Bedankt allemaal!

Ook de jaarlijkse Algemene Vergadering van vzw. Joko Togo had plaats, dit met een gezellig glaasje wijn en een stukje kaas erbij. Dat mag alle jaren zo gebeuren voor mijn part.

Een persoonlijke check-up in het Tropisch instituut hoort er jaarlijks bij. Nu zeker, daar ik serieus ziek ben geweest en ik er de oorzaak wou van weten. Het zou een behoorlijk zware griep geweest zijn, meer niet. Een hele geruststelling. Voor de rest geen enkel probleem. Zo gezond als een visje.

Oktober

Het eerste weekend was het de jaarlijkse brunch van Ria. Enkele mensen van onze vzw hebben een handje gaan helpen. Met veel plezier, want in de keuken gaat het er steeds plezierig aan toe met de familie van Ria. Ook steeds leuk mensen terug te zien die op bezoek zijn geweest bij Ria in Togo.

Op 6 oktober hebben we de container gevuld, die later ter plaatse zou gezet worden en als magazijn zal dienen. Een hele karwei, de dozen her sorteren, want alles kon niet mee, de dozen vervoeren, inladen. Gelukkig konden we op hulp van enkele mensen rekenen die enorm gewerkt hebben om alles mee in orde te krijgen. Bedankt lieve mensen.

Op 10 oktober ben ik terug vertrokken naar Lomé.

Daar aangekomen ben ik onmiddellijk de kinderen gaan bezoeken. Zij hebben het goed gedaan in de maand dat ik afwezig was.

Het weeshuis vorderde in de maand oktober aanzienlijk. Op de linker vleugel van het weeshuis werd nu het dak gebetonneerd, de refter werd in orde gebracht met de nodige 'licht doorlatende' stenen (vervangt vensters), de plafonds zijn met bezetting afgewerkt en de voegen van de muren zijn opgevuld. Het wordt steeds mooier en mooier.

Ondertussen ben ik ook vormingen aan het volgen. Eén van de vormingen die ik gevolgd heb is hoe omgaan met conflicten. Héél interessant, zeker in deze cultuur. Niet altijd evident wat ze denken en antwoorden. Ik leer er veel uit.

Sylvia's JAAROVERZICHT 2011

Christian is jarig !

Vorming Leadership

November

De kinderen van Joko Togo zijn medisch onderzocht bij Cécile in Kpalimé. Er werden enkel kleine kwaaltjes opgemerkt die we met medicatie hebben kunnen genezen. Ze geeft dan ook goede raad die we best wel kunnen opvolgen aangaande alledaagse gewoonten. O.a. slapen onder een muskietennet moet je hier niet negeren. Steeds handen wassen voor en na het eten, enz. enz. Zeer belangrijk deze gewoonten aan te leren bij de kinderen. Bij ons vrij normaal, hier niet altijd even evident. Daarna hebben we een heerlijke maaltijd genoten bij Dominique en Pauline en de kinderen.

In deze maand hadden er veel vergaderingen plaats wat ook niet onbelangrijk is voor het goed functioneren van de projecten.

Op 12 november had het doopfeest plaats van Christian (het weeskind bij Ria). Tegelijkertijd wordt dit zijn verjaardags datum, daar hij geen enkel aanknopingspunt heeft met zijn verleden. Hij is nu 5 jaar geworden op 12 november. een mooie viering met een gezellig feestje thuis bij Ria.

Op 19 november is in aller spoed de container die Joko Togo in België verzonden had naar Wli gebracht. Een heel evenement op zich. Met de container op de vrachtwagen door Wli en op de piste die toch niet zo gelijk ligt. Ter plaatse hebben we de container helemaal leeg moeten maken, om de container met de hefkraan af de vrachtwagen te tillen en op de grond te zetten. Daarna alles terug inladen. Veel volk was er niet dus iedereen heeft dan ook een handje geholpen. Ik heb het wel 3 dagen nadien nog gevoeld in de spiertjes. Fitness op z'n Afrikaans !!!

De volledige week daarop heb ik weer een vorming mee gevolgd "hoe omgaan met Adolescenten". Weer heel leerzaam en heel openbarend qua gewoonten in families hier.

Op 26 november hebben ze Jean, een zeer moedige gehandicapte man van 40j. begraven. Ik heb er serieus van afgezien, daar ik hem tenslotte al 4 jaar kende. Het was hij die me soms opmonterde als ik hem tegenkwam, terwijl hij het juist was die alle hulp nodig had. Zijn glimlach en bemoedigende woorden maakten soms mijn hele dag goed. Familie en vrienden hadden het heel zwaar om dit afscheid te verwerken en het was dan ook een hele zware dag voor hen .

Ook de pannes met de auto en mobilette bleven niet uit. Op een dag heb ik de auto op een erf moeten achterlaten daar de vering totaal gekrakt was door in een niet te vermijden put te rijden. Daar sta je dan, een beetje verlaten op de weg. Dan is er maar één ding, nadenken en handelen. Een mecanicien is de auto na 2 dagen komen repareren ter plaatse.

December

2 weken geleden had er een vorming plaats over Leadership. 3 straffe dames(Linda, Magda en Julia) uit België werden door Ex-Change(experts die samenwerken) naar Togo gestuurd, om een klare kijk te geven over de samenwerking tussen promoteur(projectontwikkelaar, stuwende kracht achter het project), porteur (projectdrager) en partners van een project. Een hele intense vorming, waaruit iedereen enorm geleerd heeft , dat bleek uit de commentaren die achteraf op het einde van de vorming gegeven werden. Een openbaring voor velen waar nu eigenlijk hun plaats is in hun werk dat ze doen. Iedereen kreeg dan ook een attest mee naar huis. Een hele toffe sfeer onder de deelnemers dat werd afgerond met een hele lekkere maaltijd geschonken door één van hen.

Op dit moment volg ik dan weer een vorming over gezondheid, gegeven door Ria. Ja, ik ben blij dat ik dit allemaal kan volgen, dat kan mij alleen maar meer en meer helpen in mijn werk dat ik nu doe.

Buiten al deze evenementen, doe ik mijn dagelijks werk met de kinderen. Ik werk nu minder in de andere weeshuizen, daar ik mijn tijd nu volledig in de opvoeding en het onthaal van de 2 kinderen van Joko Togo steek. We zijn met 4 kinderen begonnen, maar 2 kinderen hebben jammer genoeg terug het straatleven gekozen. Normaal gezien nemen we alleen echte weeskinderen en geen straatkinderen in ons weeshuis. Dit was een samenloop van omstandigheden, daar er op dat moment geen plaats was voor hen. Het bewijst enkel maar, dat straat en strandkinderen in een voor hen speciaal opgericht centrum opgenomen moeten worden. Zij zijn opgegroeid met de honger naar het straatleven, en dat krijg je er moeilijk uit. We kunnen dit in de toekomst onmogelijk mengen met de weeskinderen. Een les waaruit we geleerd hebben met de nodige pijn uiteraard dat ze ons verlaten hebben.

Ook het strandproject , daar ben ik momenteel nog mee verantwoordelijk voor. Op het moment zijn er weer enkele feestjes te organiseren , daar kerstmis en nieuwjaar in aantocht zijn. Dus werk genoeg.

Wat het weeshuis betreft, wel we gaan steeds dichter en dichter naar de intrede. Het dak in het middenstuk ligt er reeds op, de deuren en ramen zijn besteld, sommige deuren zijn al geplaatst, enkele vloeren zijn reeds besteld en er zijn een aantal bedden in de maak. Hoelang nog weet ik niet , maar 2012 zal het jaar zijn van onze intrede met de kids in ons weeshuis. Ik hou jullie op de hoogte.

Samen met de kids wens ik jullie een gelukkig en vreugdevol 2012. Geniet ervan, maak al jullie wensen waar, dat proberen wij hier ook.

Bedankt voor al de steun op eender welke manier ook om 2011 tot een goed einde te kunnen brengen.

*Lieve groeten en dikke zoenen
Sylvia en de Kids*